

Familiestyrelsen
Stormgade 2-6
1470 København K

København, den
28. september 2007

Journalnummer:
07-919-00027

Familiestyrelsen har ved brev af 24. september 2007 anmodet Adoptionsnævnet om at redegøre for, hvilke overvejelser og tiltag orienteringen af 21. juni 2005 om Malaysian Social Service fra DanAdopt og tilkendegivelserne fra organisationerne vedrørende den indiske centralmyndighed CARA i mødet den 16. november 2005 gav nævnet anledning til.

1. CARA

Adoptionsnævnet var i 2000 på tilsynsrejse til bl.a. Indien, Nævnet foretog i den forbindelse en gennemgang af den indiske myndighedsstruktur på adoptionsområdet. Strukturen er overordnet beskrevet i det vedlagte uddrag fra rejseberetningen. Endvidere havde nævnet møde med CARA. Referatet af dette møde vedlægges tillige til orientering.

Som det fremgår heraf behandles den konkrete sag om adoption af et barn af en dommer, der bl.a. tager stilling til, om betingelserne for at tillægge adoptivforældrene "guardianship" over barnet er opfyldte. Dommeren bistås ved behandlingen af sagen af "the Scrutinising Agency", der har til opgave at gennemgå sagen og påse, at alle retsfor skrifter er overholdt, samt at adoptionen er til gavn for barnet.

I 2006 er der kommet nye guidelines vedrørende bl.a. CARAs virksomhed, men ændringerne har ikke betydning i forhold til det ovenfor anførte.

2. Formidlingen fra Indien – Malaysian Social Service

DanAdopt underrettede ved brev af 21. juni 2005 nævnet om, at en tidligere indisk samarbejdspartner – Malaysian Social Service (MSS) – ifølge oplysninger fra medierne i Indien i sommeren 2005 havde været indblandet i en adoptionsskandale, der bl.a. omhandlede kidnapning af børn til adoption. 300 børn var ifølge en vedlagt artikel berørt af disse handlinger, og lederen af organisationen, hans hustru og søn samt en ansat var blandt de anholdte.

DanAdopt havde i 2000 hjemtaget to børn født i efteråret 1998 fra MSS. På tidspunktet for gennemførelsen af adoptionerne var der megen uro på adoptionsområdet i distriktet Tamil Nadu, hvor børnene kom fra, og DanAdopt havde derfor under processen holdt en løbende kontakt med CARA for at sikre sig, at adoptionsforløbene var etisk forsvarlige. Ifølge CARAs udtalelser til artiklen kom MSS i 1999 under mistanke for ulovlige handlinger forbun-

28/a
Familiestyrelsen J.nr.

07-602-CUO 85

det med adoption. DanAdopt blev – trods den løbende kontakt – ikke i forbindelse med gennemførelsen af adoptionerne underrettet om denne mistanke.

MSS havde ifølge det oplyste i perioden 1991 – 2002 licens til at formidle børn til adoption.

DanAdopt gav i brevet udtryk for, at udførelsen af de i artiklen nævnte handlinger ville – hvis de rent faktisk havde fundet sted – kræve, at en lang række myndigheder ikke forfulgte uregelmæssighederne i nødvendig grad. DanAdopt anførte, at problemerne hovedsagligt var centreret omkring overgivelsen af børnene til adoption. I den forbindelse henledte man opmærksomheden på, at man i Mumbai efter længere tids opfordring havde besluttet, at afgivelsen af et samtykke til bortadoption skulle ske under overværelse af myndighederne.

Underretningen fra DanAdopt blev drøftet på et nævnsmøde den 15. august 2005, hvor opfattelsen var den, at underretningen ikke umiddelbart gav grundlag for at antage, at det indiske adoptionssystem var upålideligt. Da det af artiklen fremgik, at et større antal børn fra institutionen var blevet bortadopteret til Norge, fandt nævnet det hensigtsmæssigt at kontakte Norge vedrørende deres overvejelser i forhold til afsløringerne.

En henvendelse til den norske centralmyndighed viste imidlertid, at der ikke var kommet børn til Norge fra distriktet Tamil Nadu i den relevante periode.

Orienteringen fra DanAdopt om MSS blev drøftet igen på et nævnsmøde den 26. september 2005. På dette møde blev det overvejet, om det ville være hensigtsmæssigt at rette henvendelse til CARA i anledning af sagen. Det blev besluttet, at en sådan henvendelse i hvert fald burde afvente, at AC Børnehjælps opfattelse af formidlingen fra Indien blev belyst.

Formidlingen fra Indien blev drøftet på det årlige nordiske møde mellem adoptionsmyndigheder i Finland den 20. oktober 2005. Danmark foreslog på mødet på baggrund af oplysningerne vedrørende MSS, at de nordiske lande i fællesskab skulle rette en henvendelse til CARA. Der var ikke generel tilslutning til det danske forslag, men der var enig om at holde en tæt dialog med hinanden om eventuelle uregelmæssigheder i samarbejdet med Indien.

Som opfølgning på nævnets beslutning på nævnsmødet den 26. september 2005 blev spørgsmålet om formidling af adoption fra Indien drøftet på et møde med organisationerne den 16. november 2005.

3. Møde med de formidlende organisationer den 16. november 2005 og opfølgning herpå

På mødet den 16. november 2005 med de formidlende organisationer i Adoptionsnævnets sekretariat, hvor også Familiestyrelsen var repræsenteret, gav organisationerne udtryk for en faldende tillid til CARA.

DanAdopt anførte således, at de til trods for den løbende kontakt med CARA i forbindelse med ovennævnte adoptioner fra MSS ikke var blevet advaret om, at der var mistanke om child trafficking i forhold til MSS.

AC oplyste, at man ikke fra sine samarbejdspartnere i Indien havde fået oplysninger om, at CARA skulle være indblandet i korrupion, men at man havde en mistanke om, at dette var tilfældet på en eller anden måde. AC mente således, at der efterhånden blev krævet betaling "under bordet" gennem hele adoptionsprocessen, herunder i relation til fornyelse af licenser. AC gav som eksempel, at man for nylig havde måttet opgive samarbejdet med en institution, som AC oprindeligt selv havde bygget, fordi institutionen havde bedt en uofficiel løbende betaling ved siden af det faste månedlige støttebeløb.

På mødet lovede organisationerne at holde de danske myndigheder løbende orienteret om situationen i Indien. Begge organisationer oplyste endvidere, at de - som altid - ville trække sig fra samarbejder, hvis der opstod mistanke om problemer vedrørende deres egen formidling. Nævnets sekretariat anførte, at nævnet ville overveje at kontakte CARA, ligesom nævnet sammen med styrelsen ville tage stilling til eventuelle yderligere foranstaltninger på baggrund af organisationernes orientering.

Formidlingen fra Indien blev igen drøftet på et nævnsmøde den 28. november 2005, hvor sekretariatet redegjorde for forløbet af mødet den 16. november 2005, og hvor flere reaktionsmuligheder, herunder i relation til CARA, blev overvejet.

På baggrund af nævnets drøftelser blev organisationerne den 8. december 2005 anmodet om en redegørelse for forholdene i Indien, herunder bl.a. for hvorvidt man på et generelt plan havde tillid til, at samarbejdet med Indien fungerede i overensstemmelse med principperne i Haagerkonventionen. Som det fremgår af høringskrivelsen, skete høringen efter drøftelser med Familiestyrelsen.

DanAdopt og AC svarede henholdsvis den 30. december 2005 og 3. januar 2006.

DanAdopt oplyste bl.a., at antallet af indiske børn til udenlandsk adoption – og dermed også dansk adoption – var faldende, fordi de indiske myndigheder var lykkedes med en indsats i forhold til national adoption. Organisationen henviste på ny til den ovennævnte konkrete kontakt med CARA som medvirkende til at formindske tilliden til den indiske centralmyndighed. Samtidig anførte DanAdopt dog også, at der i Indien var indført et kontrolsystem i forbindelse med international adoption, som ifølge organisationen på mange punkter var beundringsværdigt – også i forhold til andre lande. For så vidt angik de indiske institutioners økonomiske vilkår understregede DanAdopt, at CARAs retningslinier vedrørende den økonomiske drift af institutioner var af en sådan karakter, at de medførte et meget stort pres på institutionerne i form af et behov for at få økonomiske tilskud fra udenlandske samar-

bejdspartnere. Endvidere blev det i redegørelsen oplyst, at DanAdopt ikke havde mødt eksempler på utilbørlig vinding i forbindelse med formidlingen fra Indien, og at de qua deres mangeårige samarbejdsrelationer havde været i stand til at undgå sådanne situationer.

AC tilsluttede sig DanAdopts redegørelse, også for så vidt angik beskrivelsen af opfattelsen af CARA som tilsynsmyndighed.

Efter at have modtaget organisationernes redegørelser blev sagen drøftet på et nævnsmøde den 6. februar 2006, hvor det blev besluttet at kontakte ISS samt Det Permanente Bureau i Haag. En sådan henvendelse skete ikke. Årsagen hertil var, at forløbet indtil da ikke vurderedes at have givet det fornødne konkrete grundlag for at rette henvendelse til CARA. Derfor mente man heller ikke at burde rette henvendelse til andre offentlige instanser eller organisationer uden for Indien.

I forbindelse med afgivelse af bemærkninger den 16. juni 2006 til en ansøgning om godkendelse af nye kontaktsteder i Indien fremsendte sekretariatet organisationernes redegørelser til styrelsen. Det blev i brevet foreslået, at styrelsen kunne overveje at rette henvendelse til CARA, og nævnet tilbød at være behjælpelig med en sådan henvendelse samt eventuel henvendelse til ISS og Det Permanente Bureau i Haag, hvis styrelsen måtte ønske det.

4. Sammenfatning

Adoptionsnævnets lagde ved sine overvejelser vedrørende oplysningerne om formidlingen fra Indien vægt på de enkelte myndigheders opgaver i forbindelse med gennemførelse af en adoptionssag i Indien. Det indgik i den forbindelse i nævnets overvejelser, at CARA ikke er inddraget i selve processen med frigivelse af det enkelte barn til adoption, hvilket har betydning i forbindelse med artiklens beskyldninger om kidnapning. Der henvises herved til det, der er anført ovenfor under afsnit 1.

Nævnet fandt ikke, at underretningen af 21. juni 2005 gav holdepunkter for at antage, at der var generelle problemer med formidlingen af børn fra Indien, og at henvendelsen uden videre kunne begrunde en dansk henvendelse til CARA.

Imidlertid førte underretningen som nævnt til drøftelse af formidlingssituationen på mødet den 16. november 2005. Nævnet fandt, at organisationerne på mødet fremkom med særdeles alvorlige mundtlige beskyldninger mod et andet lands offentlige myndigheder, uden at dette dog var begrundet i nærmere angivne omstændigheder, som nævnet kunne henvise til ved en eventuel henvendelse til den pågældende myndighed. Nævnet fandt det derfor nødvendigt, at organisationerne nærmere redegjorde for, hvorpå man byggede beskyldningerne.

Organisationernes redegørelser af henholdsvis 30. december 2005 og 3. januar 2006 styrkede efter nævnets opfattelse ikke det grundlag, som i givet fald skulle bære en henvendelse

til de indiske myndigheder om bl.a. korrupsionsbeskyldninger. Organisationerne havde således ikke konkrete oplysninger om korrupsion, og begge havde i øvrigt understreget, at de ville trække sig fra samarbejder, hvis der opstod mistanke om uregelmæssigheder.

På denne baggrund og på baggrund af udfaldet af drøftelserne med de øvrige nordiske lande, fandt nævnet ikke grundlag for, eventuelt via styrelsen, at rette en dansk henvendelse til CARA. Dette er også baggrunden for, at styrelsen, som allerede havde kendskab til forløbet, ikke modtog en særskilt underretning. Nævnets sekretariat orienterede dog styrelsen om organisationernes redegørelse ved sekretariatets bemærkninger af 16. juni 2006 vedrørende godkendelse af nye kontaktsteder i Indien.

Vedrørende den hollandske undersøgelse kan nævnet oplyse, at der i Holland i juni 2007 blev iværksat en tredelt undersøgelse af adoptioner fra Indien. Baggrunden for undersøgelsen var en henvendelse fra indisk politi i januar 2007 vedrørende et konkret tilfælde af child trafficking fra Malaysian Social Service.

Undersøgelsen vedrører for det første den omhandlede formidlende organisations samarbejder med MSS i perioden 1995-2003, herunder organisationens årvågenhed i forhold til uregelmæssigheder. Denne del af undersøgelsen udføres af "the Inspectorate for Youth Care".

Dernæst er undersøgelsen rettet mod det hollandske justitsministeriums rolle i sagen, bl.a. om ministeriet har udført sin tilsynsforpligtelse på fyldestgørende vis. Denne del af undersøgelsen udføres af den tidligere ombudsmand i Holland.

Endelig forsøger man ved undersøgelsen at afdække, hvad der skete i Indien, og denne del af undersøgelsen forestås af det hollandske udenrigsministerium.

Man har fra de hollandske myndigheders side vurderet, at det ikke var nødvendigt at suspendere formidlingen fra Indien. Den involverede formidlende organisation valgte imidlertid selv at indstille formidlingen i slutningen af juni 2007, indtil undersøgelsen er afsluttet.

Undersøgelsen forventes afsluttet i løbet af oktober 2007.

Der vedlægges uddrag af rejseberetningen vedrørende rejsen til bl.a. Indien i 2000, kopi af referat af møde den 16. november 2005 med organisationerne, høringskrivelse af 8. december 2005 samt organisationernes redegørelser af 30. december 2005 og 3. januar 2006.

Med venlig hilsen

Adoptionsnævnet

Vibeke Rønne